

Arrest

nr. 118 964 van 17 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 november 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en K.F., een vrouw met de Belgische nationaliteit, legden op 15 februari 2012 een verklaring af tot wettelijke samenwoning voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Wervik.

1.2. Op 8 mei 2012 diende verzoeker, in functie van zijn relatie met K.F., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam 29 oktober 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 5 november 2012 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag / van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.05.2012 werd ingediend door:

Naam: [I.]

Voorna(a)m(en): [C.]

Nationaliteit: Nigeriaanse

[...]

om de volgende reden geweigerd

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar onafgebroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt als bewijs van de relatie een aantal foto's voor waar de datum 07.01.2012 valt af te lezen. Deze datum is te recent om aan te tonen dat betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag hebben samengewoond of reeds twee jaar voor de aanvraag een duurzame relatie hebben.

Bovendien stelt artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over behoorlijk huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziekte[kosten]verzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Betrokkene legt een huurcontract voor dat niet geregistreerd is. Bijgevolg kan niet met zekerheid vastgesteld worden dat het gehuurde goed voldoet aan de hierboven gestelde vereisten.

Betrokkene legt een SIS - kaart voor. Een SIS - kaart staat echter niet automatisch gelijk met een aansluiting ziektekostenverzekering. Bijgevolg heeft betrokkene evenmin afdoende aangetoond aan de bovenvernoemde vereisten van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 te voldoen.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *"doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60".*

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Zijn betoog luidt als volgt:

[...]

Verzoeker deelt mee dat hij wettelijk samenwoont met zijn vriendin sinds 15.02.2012, maar dat zij reeds veel langer een koppel zijn.

Zij voegen nog een aantal verklaringen toe van vrienden en kennissen.

Op heden is niets gewijzigd aan hun situatie: zij wonen nog steeds samen, hebben een stabiele relatie.

De DVZ stelt dat verzoekende partij op het ogenblik van de aanvraag niet beschikte over een attest van voldoende huisvesting, noch over een ziektekostenverzekering. Verzoekende partij betwist dit niet en deelt mee dat zij voorgaande inmiddels heeft in orde gebracht."

3.2.1. Wat betreft de ingeroepen schending van het 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de beslissing tot weigering van verblijf op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. De voorziene motivering is tevens pertinent en draagkrachtig. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 inzake de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt niet aangetoond.

3.2.2. De Raad wijst er daarnaast op dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, samen met artikel 40bis, §§ 2 en 4 van dezelfde wet gelezen, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de vreemdeling die de partner is van een Belgische vrouw, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische vrouw een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en er ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek. Tevens moet worden aangetoond dat de Belgische partner beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, over een voldoende huisvesting en over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt. Indien deze voorwaarden niet vervuld worden, kan er overeenkomstig artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een beslissing tot weigering van verblijf getroffen worden overeenkomstig de bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

In voorliggende zaak heeft verweerder geoordeeld dat verzoeker in gebreke bleef om aan te tonen dat hij een duurzame en stabiele relatie heeft met K.F. en dat uit de door hem voorgelegde stukken niet kan worden afgeleid dat K.F. beschikt over een voldoende huisvesting en een ziektekostenverzekering die de risico's voor haarzelf en verzoeker dekt.

Verzoeker betwist deze vaststellingen in wezen niet, doch stelt slechts dat hij ondertussen de nodige bewijsstukken heeft verzameld. Hij voegt de door hem verzamelde overtuigingsstukken ook bij zijn verzoekschrift. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient door de Raad evenwel te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissing geen rekening houden met de documenten die verzoeker voorheen niet aanbracht en nu voegt bij zijn verzoekschrift. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

Het gegeven dat verzoeker in gebreke bleef om zijn aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie met de nodige stukken te onderbouwen laat toe te concluderen dat verzoeker nalatig was, maar leidt niet tot de conclusie dat verweerder enig beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan leiden aangevoerd.

3.2.3. Met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten dient de Raad vast te stellen dat geen motivering in rechte of in feite werd voorzien, zodat dient te worden besloten dat verweerder inzake deze beslissing artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wel heeft geschonden. De Raad benadrukt in dit verband dat de motivering van verweerder met betrekking tot de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden niet kan worden beschouwd als een motivering die tevens toelaat te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gronden werd overgegaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker heeft een grond middel aangevoerd dat leidt tot de vernietiging van het hem op 5 november 2012 ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten.

4. Kosten

Gelet op het feit dat een van de bestreden beslissingen dient te worden vernietigd, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt verworpen.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK